

en Udgift af rent ud en Snæs Millioner Kroner.

Tilbage staar imidlertid en Paavikning af, at den foran skitserede Udvidelse vil være fuldtud tilstrækkelig, og Mindretallet skal i saa Henseende atter minde om, at den nuværende Trafik med den til Stede værende Plads besørjes forholdsvis godt og med en Sikkerhed for Liv og Gods, der næppe overgaas af nogen Banegaard med en lignende Trafik — hverken hjemme eller ude — og med denne Rendsgerning som Udgangspunkt synes det at maatte følge af sig selv, at en Udvidelse af det Omfang, som foran under 1—2 og 3 angivet i Forbindelse med de sammesteds under 4 og 5 anførte Forbedringer uomtvistelig maatte kunne hæve ikke blot alle Ulemperne ved Besørgelsen af den nuværende Trafik, men ogsaa give fornøden Plads for en endog meget forøget, og det i en saa meget højere Grad, som Banegaarden foruden ved direkte Udvidelser sættes i Stand til at bære en større Trafik samtidig ad indirekte Vej degageres for en meget betydelig Del af den Godstrafik, hvoraf den nu besværes, idet Anlægget af Banen fra Frihavnen over Nørrebro Station med Fortsættelse til Frederiksberg Station 1) vil frigøre Hovedbanegaarden for al den Godstrafik, der flyttes fra den gamle Havn til Frihavnen, og som nu søres ad Havnebanen over den stærkt befærdede Vesterbropassage, for at befordres videre med Banen, 2) vil frigøre Hovedbanegaarden for den tids- og pladsslugende Belemring af al det Gods, der fra Nordbanen (og svenske Baner) gaar videre til Kalundborgs Korsør- og Masned Sundbanerne og vice versa, og vil 3) endog muliggøre Gennemførelsen af skandinaviske Persontog til Gedser og Korsør direkte fra Malmø og Helsingborg Dampfærgerne, uden at disse Hurtigtog behøve at spille Tid med Omvejen ad Hovedbanegaarden, og uden en umødvendig Togbelemring af denne.

Mindretallet tillader sig at henstille til en nøgtern og usforudsattet Overvejelse, om der ikke maa tænkes paa en Trafikudvikling af ganske fantastiske Dimensioner, dersom den ikke skulde kunne lade sig besørge af den nuværende Banegaard, naar denne gaves de

foran beskrevne meget betydelige Udvidelser og samtidig, som paavist, degageredes for en stor Del af den Gods- og tilbels Persontrafik, der allerede nu unyttig og til Skade for selve Trafikhurtigheden belemrer den. Resultatet af en saadan Overvejelse turde formentlig ikke være synderlig tvivlsom, men endnu utvivlsommere turde det blive, hvis man under Overvejselsen inddrog en Sammenligning mellem den Plads, den udvidede Kjøbenhavnste Banegaard vilde raade over, med den, en Londonst Banegaard med en mer end dobbelt Trafik nøjes med.

Naar Mindretallet hermed tror at have godtgjort, at den paalagde Hovedulempe ved den nuværende Banegaard — Mangel paa tilstrækkelig Plads, — ikke paa nogen Maade betinger dens Flytning, men fuldtud kan hæves ved en Udvidelse, saa ved det vel, at Banegaardens Flytning har endnu et andet Formaal, et Formaal, som der fra visse Sider maatte tillægges en større Vigtighed end at saa Pladsmangelen hævet, og dette, der er et dobbelt, gaar ud paa: 1) at kunne komme bort fra alle Niveauoverførsler af Gader og Veje i og ved Kjøbenhavn, ved dels at sænke, dels at hæve Banerne under og over disses Niveau, 2) at muliggøre Anlægget af en forsenket Boulevardbane. Mindretallet indrømmer gerne, at dette dobbelte Formaal lader sig opnaa ved en Flytning og i høj Grad vanskeliggøres — om ikke ligefrem umuliggøres — ved en Udvidelse; men det er saa langt fra, at denne Omstændighed i Mindretallets Dine kaster et forsonende Skær over Flytningsprojektet, at tværtimod den nære Udfigt til den enorme Bekostning, de nævnte Formaalets Gennemførelse vil medføre, ikke mindst bidrager til at lade Mindretallet indtage og fastholde sit negerende Standpunkt, der ikke blot bunder i finansielle Betæneligheder, saa store de end kunne være, men ogsaa støtter sig paa principielle Betragtninger, blandt hvilke med Hensyn til Formaalet for Jernelsen af Niveauoverførslerne kun kortelig skal antydes den: at finder Gade- og Vejefærdsselen sig for stærkt generet af Togpassagen, maa det dog vel ligge nærmest og naturligest, at den Part, der føler sig hemmet i sin frie Be-